

Ειδικό Θέμα: Ερμηνεύοντας τη Δημοσιονομική Υπεραπόδοση

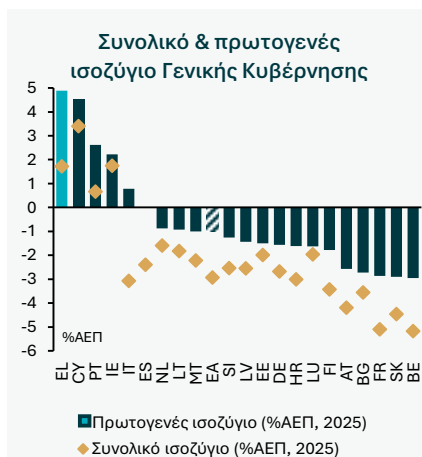
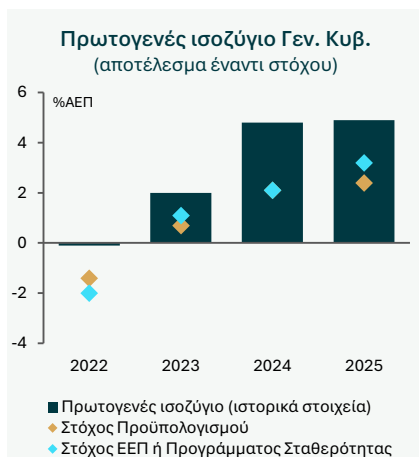
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Διεύθυνση Οικονομικής Ανάλυσης

Ιούλιος 2026

Αυξανόμενη αποτελεσματικότητα και ευνοϊκές μακροοικονομικές συνθήκες ερμηνεύουν τις συνεχιζόμενες κορυφαίες δημοσιονομικές επιδόσεις της Ελλάδας, ενισχύοντας την αξιοπιστία στην άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής

Η Ελλάδα κατέγραψε ισχυρότατες δημοσιονομικές επιδόσεις και το 2025, για 4ο συνεχόμενο έτος, επιτυγχάνοντας πρωτογενές πλεόνασμα 4,9% του ΑΕΠ – το υψηλότερο ιστορικά με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία και το μεγαλύτερο στην ΕΕ για το 2025. Η μέση υπεραπόδοση έναντι των (ανοδικά αναθεωρημένων) ετήσιων στόχων που είχαν ενσωματωθεί για την περίοδο 2022-25 στα αντίστοιχα Προγράμματα Σταθερότητας και τις Ετήσιες Εκθέσεις Προόδου, προσέγγισε το 2,0% του ΑΕΠ ετησίως, ενισχύοντας τη δημοσιονομική αξιοπιστία σε ένα εξαιρετικά ασταθές διεθνές περιβάλλον. Στο 4μηνο του 2026, το πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης (σε τροποποιημένη ταμειακή βάση) αυξήθηκε κατά €1,4 δισ. ετησίως, προδιαγράφοντας νέα υπεραπόδοση, ακόμη και αν εξαιρεθούν ορισμένες έκτακτες θετικές επιδράσεις.

	Ελλάδα		Μεταβολή (ποσοστ. μονάδ.)	ΕΕ-27 2021-2025 μ.ο.
	2021	2025		
Σύνολο φορολογικών εσόδων*	26,2	28,4	2,2	26,5
ΦΠΑ	8,2	9,5	1,3	7,2
Φόρος εισοδήματος ΦΠ	5,8	6,9	1,1	9,5
Φόρος εισοδήματος ΝΠ	1,7	2,9	1,2	3,1
Φόροι σε προϊόντα (εξαιρ. ΦΠΑ)	5,5	5,1	-0,4	3,4
Λοιπά φορολογικά έσοδα	5,0	4,0	-1,0	3,2

* Εξαιρουμένων κοινωνικών εισφορών εργοδωτών και νοικοκυριών

Η Δ/ση Οικονομικής Ανάλυσης της ΕΤΕ επιχειρεί να διερευνήσει τους βασικούς παράγοντες που στήριξαν αυτές τις ισχυρότατες επιδόσεις και να αξιολογήσει τις δημοσιονομικές προοπτικές για το 2026, αλλά και για τα επόμενα χρόνια.

Σύμφωνα με την ανάλυσή μας, τα φορολογικά έσοδα διαδραμάτισαν κομβικό ρόλο, ερμηνεύοντας περίπου τα 2/3 της σωρευτικής υπεραπόδοσης κατά την προηγούμενη τετραετία. Τα συνολικά έσοδα από φόρους και ασφαλιστικές εισφορές αυξήθηκαν σωρευτικά κατά €27,1 δισ. (+37,8%) στο διάστημα 2022-25 και σταθεροποιήθηκαν σε ιστορικά υψηλά επίπεδα (40% του ΑΕΠ), υπερβαίνοντας για πρώτη φορά το μέσο όρο (μ.ο.) της ΕΕ. Εξαιρουμένων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν κατά €22 δισ., ανερχόμενα στο ιστορικό υψηλό 28,4% του ΑΕΠ (αύξηση κατά 2,2% του ΑΕΠ, σωρευτικά, τα τελευταία τέσσερα έτη).

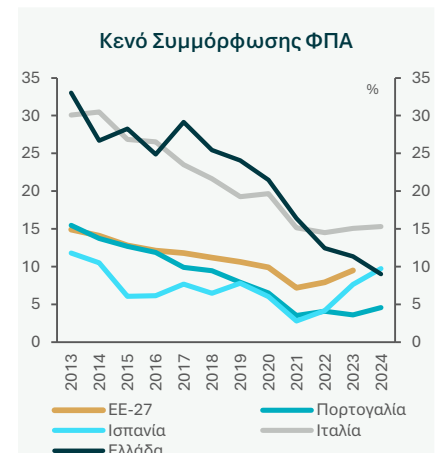
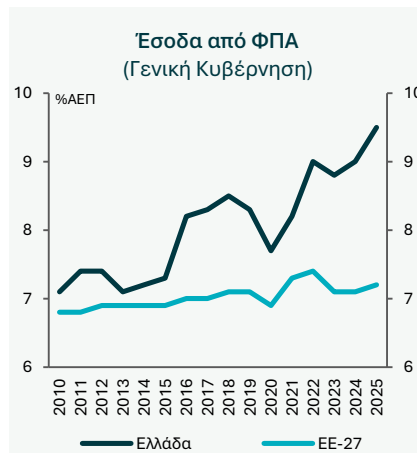
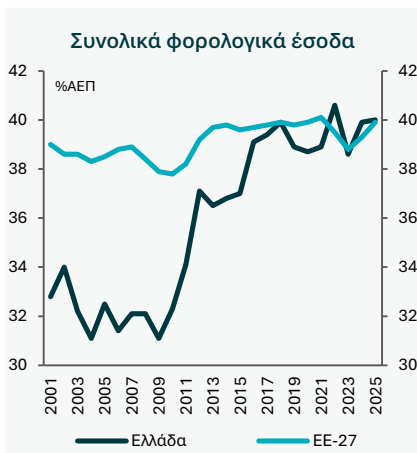
Η συνδυαστική αύξηση των εσόδων από τον ΦΠΑ και τους φόρους εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων (ως ποσοστό του ΑΕΠ) διαμορφώθηκε σε 3,6 ποσοστιαίες μονάδες (π.μ.), υπεραντισταθμίζοντας τη μείωση κατά 1,4 π.μ. σε άλλες κατηγορίες φορολογικών εσόδων (κυρίως στην ακίνητη περιουσία και σε “λοιπούς φόρους” επί προϊόντων, λόγω χαμηλότερων συντελεστών, αλλά και μεταβολών στη σύνθεση της τελικής ζήτησης).

Όσον αφορά τη διάρθρωση της αύξησης, ο ΦΠΑ είχε την πιο σημαντική συνεισφορά, με τις εισπράξεις από το συγκεκριμένο φόρο να αυξάνονται κατά 10,0% ετησίως το 2025 και 12,0% ετησίως, κατά μ.ο., την περίοδο 2022-25. Τα έσοδα από ΦΠΑ, ως ποσοστό του ΑΕΠ, ακολούθησαν σταθερά ανοδική πορεία, φθάνοντας το 9,5% το 2025 – ιστορικά υψηλό επίπεδο – έναντι μ.ο. 7,2% στην ΕΕ, ενώ σε απόλυτους όρους αυξήθηκαν κατά €8,4 δισ. την τελευταία τετραετία (ή κατά 1,3% του ΑΕΠ). Το υψηλότερο επίπεδο εσόδων ΦΠΑ, ως ποσοστό στο ΑΕΠ, σε σύγκριση με την ΕΕ

αντανακλά το γεγονός ότι η Ελλάδα εμφανίζει ελαφρώς υψηλότερο μεσοσταθμικό συντελεστή φορολόγησης της τελικής καταναλωτικής δαπάνης – 17,9% έναντι 16,5% για την ΕΕ – μεγαλύτερο μερίδιο ιδιωτικής κατανάλωσης στο ΑΕΠ (69% έναντι 53% στην ΕΕ), καθώς και βελτιωμένη φορολογική αποτελεσματικότητα, όπως αναλύεται στη συνέχεια. Ωστόσο, με σταθερή τη δομή και τους συντελεστές του συγκεκριμένου φόρου τα προηγούμενα χρόνια, η σημαντική ενίσχυση του λόγου των εσόδων από ΦΠΑ ως προς το ΑΕΠ θα πρέπει να αποδοθεί στους ακόλουθους παράγοντες:

- Σύμφωνα με την ανάλυσή μας, η **αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης** σε σταθερές τιμές (+4,0% ετησίως κατά μ.ο.) την περίοδο 2022-25 ερμηνεύει σχεδόν το ήμισυ (περίπου 0,7% του ΑΕΠ) της μέσης ετήσιας αύξησης των αποπληθωρισμένων εσόδων από ΦΠΑ κατά την ίδια περίοδο.
- Η ισχυρά **αυξητική τάση των εσόδων από τον εισερχόμενο τουρισμό** (+25,0% σε ετήσια βάση την περίοδο 2022-25) συνέτεινε σε ενίσχυση των εισπράξεων από ΦΠΑ που εκτιμάται στα €0,3 δισ. ετησίως – μέσω της αυξημένης δαπάνης μη κατοίκων σε αγαθά και υπηρεσίες – ερμηνεύοντας 0,25 π.μ. της σωρευτικής αύξησης των φορολογικών εσόδων, ως ποσοστό στο ΑΕΠ.
- Παράλληλα, η **σταδιακή μεταβολή στη διάρθρωση της εγχώριας κατανάλωσης** προς κατηγορίες δαπάνης που υπόκεινται σε υψηλότερους συντελεστές ΦΠΑ – κυρίως υπηρεσίες, διαρκή καταναλωτικά αγαθά, εξοπλισμό και κεφαλαιουχικά αγαθά – συνεισέφερε επιπλέον 0,1 π.μ. στην αύξηση των εσόδων από ΦΠΑ, ως % στο ΑΕΠ.

Συνολικά, οι ανωτέρω παράγοντες εξηγούν περίπου τα ¾ της αύξησης του λόγου των εσόδων από ΦΠΑ ως προς το ΑΕΠ. Το υπόλοιπο αντανακλά θετικές επιδράσεις από την αυξημένη φορολογική συμμόρφωση, όπως προκύπτει από τη μείωση του «κενού συμμόρφωσης» ΦΠΑ σε επίπεδα κάτω του 10% των δυνητικών εσόδων για το 2025, σε παρόμοιο πλέον επίπεδο με τον μ.ο. της ΕΕ (από περίπου 25,0% το 2018, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Η εν λόγω βελτίωση συνέτεινε σε σωρευτική αύξηση των εσόδων κατά €1,5 δισ. την περίοδο 2022-25.

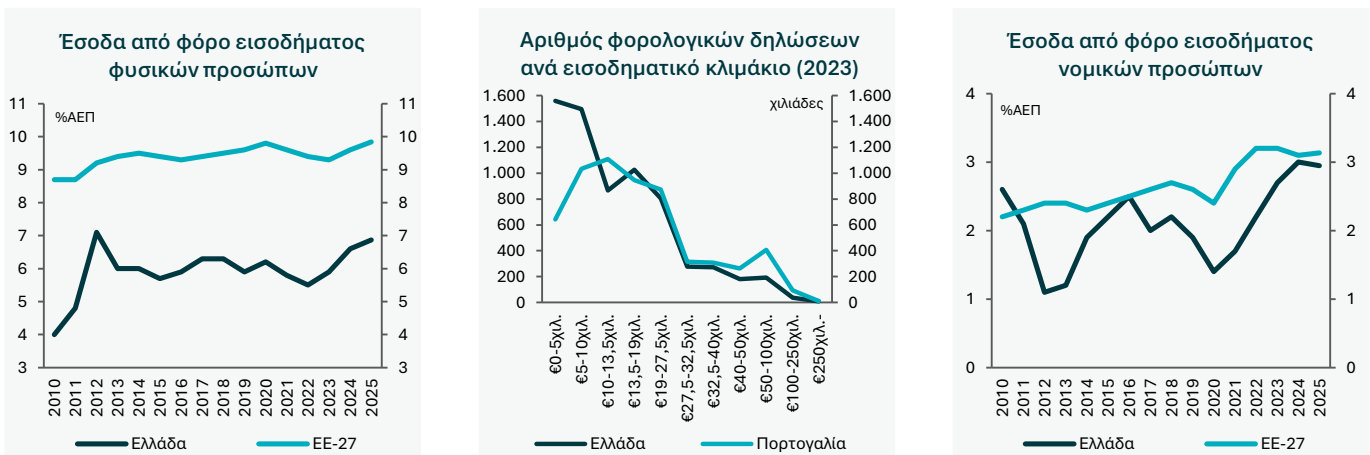

Τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων κατέγραψαν μέση ετήσια άνοδο 13,2% την περίοδο 2024-2025 και κατά 1,1% του ΑΕΠ σωρευτικά τα τελευταία τέσσερα έτη, φθάνοντας στο ιστορικό υψηλό 6,9% του ΑΕΠ το 2025. Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι, παρά το γεγονός ότι οι ονομαστικοί συντελεστές φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων ανά εισοδηματικό κλιμάκιο βρίσκονται σε συγκρίσιμα επίπεδα με άλλες χώρες της ευρωζώνης, το ποσοστό των σχετικών εσόδων στο ΑΕΠ υπολείπεται ακόμη σημαντικά από τον μ.ο. της ΕΕ (6,9 % το 2025 έναντι 9,8% στην ΕΕ). Αυτό αντανακλά κυρίως το γεγονός ότι άνω του 40,0% των φορολογουμένων – βάσει των τελευταίων διαθέσιμων αναλυτικών δεδομένων από τις φορολογικές δηλώσεις για τα εισοδήματα του 2023 – δηλώνουν εισοδήματα πλησίον ή χαμηλότερα από το έμμεσο αφορολόγητο όριο (μισθωτών και συνταξιούχων με συγκεκριμένα οικογενειακά χαρακτηριστικά) των €8.600 ετησίως. Το εν λόγω ποσοστό αποκλίνει σημαντικά από τον μ.ο. της ΕΕ – ακόμη και από την Πορτογαλία, για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία και είναι συγκρίσιμη σε ορισμένους κοινωνικούς δείκτες με την Ελλάδα – ενώ ήταν εξαιρετικά υψηλό και πριν την έναρξη της ελληνικής κρίσης.

Η αύξηση των εσόδων από φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων αποδίδεται κυρίως: i) στην ενίσχυση των αποπληθωρισμένων αποδοχών των εργαζομένων (όπως προσεγγίζεται από τον δείκτη LCI σε σταθερές τιμές), η οποία διαμορφώθηκε σε 1,7% ετησίως, κατά μέσο όρο, την προηγούμενη τετραετία, ii) στην αύξηση της απασχόλησης κατά 2,5% ετησίως, κατά μ.ο., την ίδια περίοδο, και iii) στην ανοδική τάση στις υπόλοιπες κατηγορίες εισοδημάτων (ενοίκια, τόκοι, μερίσματα).

Η συνολική αξία της φορολογικής βάσης του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένων των αποδοχών εργαζομένων, του μικτού εισοδήματος των νοικοκυριών και των συνταξιοδοτικών παροχών, αυξήθηκε με εκτιμώμενο μέσο ετήσιο ρυθμό περίπου 5,0% την περίοδο 2022-25, σε τρέχουσες τιμές, έναντι μέσης ετήσιας αύξησης των σχετικών εσόδων κατά 12,5%. Η θετική απόκλιση μεταξύ της αύξησης των εσόδων και της ενίσχυσης της φορολογικής βάσης αντανακλά πρωτίστως τη βελτίωση της φορολογικής αποτελεσματικότητας και δευτερευόντως την επίδραση από τη μετατόπιση φορολογουμένων σε υψηλότερα κλιμάκια λόγω αύξησης των ονομαστικών εισοδημάτων τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, με στόχο την ελάφρυνση της μεσαίας τάξης, εφαρμόστηκε από τον Ιανουάριο του 2026 μεσοσταθμική μείωση του συντελεστή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων κατά περίπου 1,5 π.μ. για όσους δηλώνουν εισόδημα άνω των €10.000 ετησίως, που αντιστοιχεί σε ετησιοποιημένη δημοσιονομική ελάφρυνση €1,6 δισ. Παράλληλα, η φορολογική μεταρρύθμιση περιλαμβάνει ακόμη μεγαλύτερες και στοχευμένες ελαφρύνσεις για πληθυσμιακές ομάδες, όπως οι νεότεροι φορολογούμενοι και οι οικογένειες, όπου το ποσοστό ελάφρυνσης συνδέεται με τον αριθμό εξαρτώμενων τέκνων.

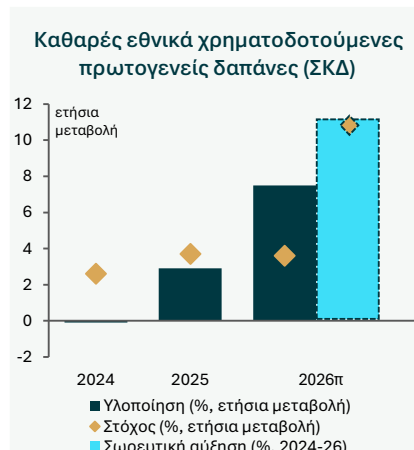
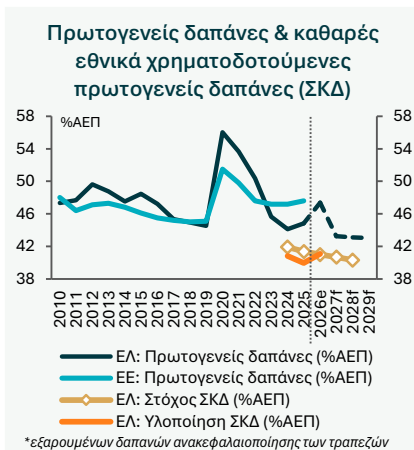
Τα έσοδα από τη φορολογία των επιχειρηματικών κερδών κατέγραψαν, επίσης, ισχυρή μέση ετήσια αύξηση 24,4% την περίοδο 2022-25, που αντιστοιχεί σε σωρευτική αύξηση €4,2 δισ. ή περίπου 1,2% του ΑΕΠ. Στους βασικούς παράγοντες που ερμηνεύουν την εν λόγω επίδοση συγκαταλέγεται η έντονη άνοδος της κερδοφορίας των μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων, με το ακαθάριστο λειτουργικό τους πλεόνασμα να αυξάνεται με μέσο ετήσιο ρυθμό 9,9% μεταξύ 2022-25 (παραμένοντας κοντά σε υψηλό 10ετίας, στο 13,5% του ΑΕΠ την ίδια περίοδο). Επιπλέον, η επιτάχυνση της ίδρυσης νέων επιχειρήσεων και η συρρίκνωση της άτυπης επιχειρηματικότητας συνεισέφεραν στην άνοδο των εσόδων. Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΡΓΑΝΗ, ο αριθμός των επιχειρήσεων με εταιρική νομική μορφή ανήλθε σε 97,4 χιλ. το 2025 (από 84,2 χιλ. το 2022), ενώ ο αριθμός των ατομικών επιχειρήσεων μειώθηκε οριακά. Αυτό οδήγησε σε υψηλότερα δηλωθέντα εταιρικά κέρδη και σε μετατόπιση από τη συνιστώσα του μικτού εισοδήματος προς το ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα, που συνήθως σχετίζεται με αμιγώς επιχειρηματική δραστηριότητα. Παράλληλα, όπως και στις προηγούμενες κατηγορίες φόρων, η ετήσια ποσοστιαία αύξηση των εσόδων από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων υπερέβη σημαντικά την εκτιμώμενη μέση ετήσια αύξηση της αντίστοιχης φορολογικής βάσης την περίοδο 2022-25 (+19,4%, εξαιρουμένων των έκτακτων φόρων επί υπερκερδών στον κλάδο διύλισης και στην παραγωγή ενέργειας, έναντι αύξησης 10,7%, κατά μ.ο., για την εκτιμώμενη φορολογική βάση του συγκεκριμένου φόρου), υποδηλώνοντας σημαντική ενίσχυση της φορολογικής αποτελεσματικότητας.

Από την ανάλυσή μας για τις βασικές κατηγορίες φορολογικών εσόδων, προκύπτει συνδυαστικά ότι σχεδόν το 40% της αύξησης των εσόδων από τον ΦΠΑ και τους φόρους εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, την περίοδο 2022-25, αντανakλά βελτιώσεις στην αποτελεσματικότητα, ενώ οι βασικοί μακροοικονομικοί παράγοντες – όπως η αύξηση της αποπληρωρισμένης κατανάλωσης, των κερδών, των πραγματικών μισθών, και της τουριστικής δραστηριότητας, καθώς και οι μεταβολές στη σύνθεση της τελικής ζήτησης και της δομής επιχειρηματικότητας – εξηγούν το υπόλοιπο τμήμα της αύξησης. Στο πλαίσιο αυτό, η δυναμική των εσόδων αναμένεται να παραμείνει ανθεκτική, λόγω της ώθησης των διαρθρωτικών βελτιώσεων, ακόμη και αν οι ευνοϊκοί κυκλικοί παράγοντες αλλά και ο πληθωρισμός τείνουν να εξασθενίσουν όσο η οικονομία θα συγκλίνει προς το δυνητικό ρυθμό μεγέθυνσής της.

Οι προαναφερόμενες ισχυρές επιδόσεις αντανakλούν σε μεγάλο βαθμό τα σωρευτικά οφέλη από τις διαρθρωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις που υλοποιήθηκαν την προηγούμενη δεκαετία, και ενδυναμώθηκαν τα τελευταία χρόνια, μέσω πρόσθετων μέτρων βελτίωσης της φορολογικής συμμόρφωσης και της αποτελεσματικότητας, με τη χρήση ακόμη πιο προηγμένων μεθόδων και την ολοκλήρωση κομβικών μεταρρυθμίσεων (όπως η υποχρεωτική αποδοχή πληρωμών μέσω POS, η διασύνδεση ταμειακών μηχανών με POS, η εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας εργασίας, η καθολική εφαρμογή της πλατφόρμας myDATA, η ηλεκτρονική τιμολόγηση και το e-filing, καθώς και στοχευμένοι έλεγχοι με βάση ανάλυση κινδύνου, μεταξύ άλλων). Η αποτελεσματικότητα των ανωτέρω παρεμβάσεων ενισχύθηκε περαιτέρω από τις ευνοϊκές μακροοικονομικές συνθήκες, καθώς και από τη διαρκή αύξηση των ηλεκτρονικών πληρωμών, η αξία των οποίων εκτινάχθηκε την τελευταία δεκαετία, σε περίπου 30,0% του ΑΕΠ το 2025 από 9,3% το 2016, συντείνοντας στην ενίσχυση των εσόδων, ειδικά από τον ΦΠΑ. Υπό αυτό το πρίσμα, η διατήρηση της θετικής δυναμικής και η περαιτέρω ενίσχυση της φορολογικής αποδοτικότητας θα μπορούσαν να διασφαλίσουν πρόσθετο δημοσιονομικό χώρο για τη χρηματοδότηση νέων φοροελαφρύνσεων μετά το 2027. Ενδεικτικά, περαιτέρω μείωση του κενού συμμόρφωσης ΦΠΑ κατά 1/3 από το τρέχον επίπεδο του περίπου 10%, σε συνδυασμό με αντίστοιχη σύγκλιση (κατά 1/3) έναντι της Πορτογαλίας ως προς το ποσοστό των προσωπικών εισοδημάτων που δηλώνονται κάτω από το αφορολόγητο όριο ή φορολογούνται με τον ελάχιστο συντελεστή, θα μπορούσαν να αποφέρουν, αθροιστικά, πρόσθετα φορολογικά έσοδα άνω των €2,0 δισ. ετησίως.

Η αξιόπιστη συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στη δημοσιονομική απόδοση, με το ποσοστό τους στο ΑΕΠ να υποχωρεί σε πολυετές χαμηλό επίπεδο την περίοδο 2024-25, μετά τη σταδιακή απόσυρση των έκτακτων μέτρων στήριξης που είχαν υιοθετηθεί κατά την πανδημία και την ενεργειακή κρίση, καθώς και μέσω αποτελεσματικού ελέγχου των βασικών κατηγοριών δαπανών.

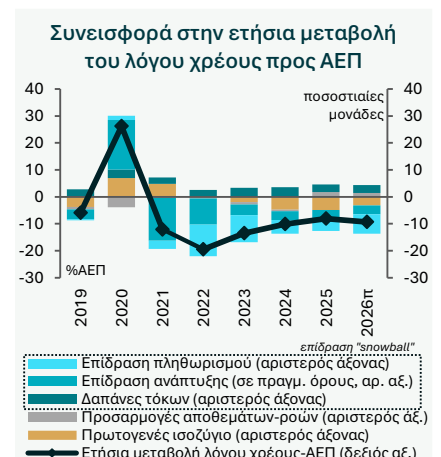
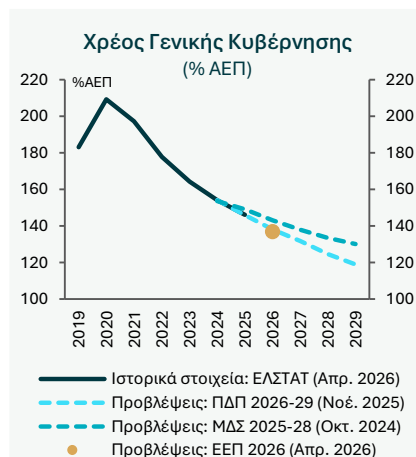
Συγκεκριμένα, οι πρωτογενείς δαπάνες υποχώρησαν στο 45,1% του ΑΕΠ την περίοδο 2024-25 (σε σύγκριση με 47,4% για το μ.ο. της ΕΕ), μετά από κορύφωση στο 56,3% το 2020 και έναντι μ.ο. 49,0% την προηγούμενη δεκαετία. Εξαιρουμένων των δαπανών που σχετίζονται με τις δημόσιες επενδύσεις – οι οποίες χρηματοδοτούνται, σε πολύ υψηλό ποσοστό, από εισροές κεφαλαίων από την ΕΕ – η απόσταση διευρύνεται περαιτέρω, με τις πρωτογενείς δαπάνες στην Ελλάδα να υποχωρούν στο 37,7% του ΑΕΠ έναντι 42,6% για την ΕΕ το 2025.

Η σημαντική βελτίωση τόσο στα φορολογικά έσοδα όσο και στις δαπάνες αποτυπώνεται ήδη στην πορεία υλοποίησης του προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης στο 4μηνο, με το πρωτογενές πλεόνασμα να υπερβαίνει κατά 0,5% του ΑΕΠ το περυσινό του επίπεδο στο ίδιο χρονικό διάστημα. Η ανάλυση των επιμέρους συστατικών των εσόδων και των δαπανών τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και η τρέχουσα δημοσιονομική τροχιά συνάδουν με πλεόνασμα περίπου στο 4,0% του ΑΕΠ για το 2026, έναντι ανοδικά αναθεωρημένου στόχου 3,2% του ΑΕΠ στην Ετήσια Έκθεση Προόδου για το 2026. Αντιστοίχως, το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2027 προβλέπεται στο 3,5%, έναντι στόχου 2,7% που ενσωματώνεται στο ΠΔΠ 2026-29. Οι ανωτέρω εκτιμήσεις λαμβάνουν υπόψιν μέτρα που έχουν ανακοινωθεί μέχρι τον Ιούνιο του 2026. Οι προβλεπόμενες επιδόσεις αναμένεται να αντανakλούν πρόσθετη διαρθρωτική βελτίωση στη φορολογική αποτελεσματικότητα, η οποία συνεκτιμάται επίσης στον καθορισμό των μελλοντικών στόχων πρωτογενών δαπανών που συμφωνούνται με την ΕΕ στα πλαίσια των νέων δημοσιονομικών κανόνων, καθώς και στην αξιολόγηση της δυνατότητας ενεργοποίησης νέων φοροελαφρύνσεων.

Με δεδομένο τον κομβικό ρόλο του δημοσίου χρέους στη δημοσιονομική αξιολόγηση της χώρας και τη συνεκτίμηση της μελλοντικής τροχιάς του λόγου του χρέους ως προς το ΑΕΠ στον καθορισμό των στόχων για τις πρωτογενείς δαπάνες (σύμφωνα με τους νέους δημοσιονομικούς κανόνες), είναι σημαντικό να τονισθεί ότι η υπεραπόδοση αυξάνει τη μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική ευελιξία της χώρας τόσο άμεσα – μέσω της διεύρυνσης του περιθωρίου για ευνοϊκή προσαρμογή των μελλοντικών δημοσιονομικών στόχων – όσο και έμμεσα, μέσω των αναβαθμίσεων του αξιόχρεου και του μειωμένου κόστους αναχρηματοδότησης του, καθώς και τη βελτίωση των γενικότερων χρηματοδοτικών συνθηκών στην οικονομία.

Σε αυτό το πλαίσιο, τα υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα των τελευταίων ετών απομείωσαν κατά περίπου 12 π.μ. το ποσοστό του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ την τελευταία 4ετία – έναντι συνολικής μείωσης 51 π.μ. του λόγου χρέους προς ΑΕΠ της Ελλάδας μεταξύ 2022-25 – οδηγώντας σε αντίστοιχη υπεραπόδοση και ως προς τον περιορισμό του χρέους, χωρίς να συνεκτιμάται η έμμεση επίδραση από τη μείωση του κόστους δανεισμού. Υπό την τρέχουσα δημοσιονομική και μακροοικονομική τροχιά – με το μέσο πρωτογενές πλεόνασμα να εκτιμάται ότι θα κυμανθεί στο 3,0% του ΑΕΠ την περίοδο 2027-2029 και με υπόθεση ονομαστικής αύξησης του ΑΕΠ περίπου 4,0% σε ετήσια βάση – ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ προβλέπεται να μειωθεί περαιτέρω, κατά περισσότερες από 20 π.μ. και χαμηλότερα από το 120% του ΑΕΠ έως το 2029, ενσωματώνοντας και την τελευταία διαθέσιμη πληροφόρηση όσον αφορά το σχεδιασμό πρόωρων αποπληρωμών χρέους που σχετίζονται με τα προγράμματα στήριξης της προηγούμενης δεκαετίας.

Ολόκληρο το κείμενο της ανάλυσης είναι διαθέσιμο στην ακόλουθη διεύθυνση:
<https://www.nbg.gr/el/omilos/meletes-oikonomikes-analuseis/elliniki-oikonomia-nea/eidika-themata>

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2026